

1. Annettuna $f_1, \dots, f_n \in \mathcal{C} = \mathcal{C}_{\mathbb{R}}(X)$. Määritellään $\Phi : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathcal{C} : u = (u_1, \dots, u_n) \mapsto \sum_{k=1}^n u_k f_k$.

$$\begin{aligned} \|\Phi(u)\|_{\infty} &= \sup_{x \in X} \left| \sum_{k=1}^n u_k f_k(x) \right| \leq \sup_{x \in X} \sum_{k=1}^n |u_k| |f_k(x)| \\ &\leq \sum_{k=1}^n \sup_{x \in X} |u_k| |f_k(x)| = \sum_{k=1}^n |u_k| \sup_{x \in X} \underbrace{|f_k(x)|}_{\leq \|f_k\|_{\infty}} \\ &= \sum_{k=1}^n |u_k| \|f_k\|_{\infty} \leq L \sum_{k=1}^n |u_k|, \end{aligned}$$

missä $L = \max\{\|f_k\|_{\infty} \mid 1 \leq k \leq n\}$. Epäyhtälö on saatu, kun huomataan, että

$$\sum_{k=1}^n |u_k| \leq \sum_{k=1}^n \max\left\{ \underbrace{|u_k|}_{|u|_{\text{eukl}}} \mid 1 \leq k \leq n \right\} \leq n \cdot |u|_{\text{eukl}}.$$

Siis luku $M = nL$ kelpaa:

$$\|\Phi(u)\|_{\infty} \leq M |u|_{\text{eukl}}.$$

Jatkuvuus on ilmeinen: Olkoon $\varepsilon > 0$. Valitaan $\delta = \frac{\varepsilon}{M+1}$, jolloin $M\delta < \varepsilon$ ja

$$|u - v|_{\text{eukl}} \leq \delta \implies \|\Phi(u) - \Phi(v)\|_{\infty} = \|\Phi(u - v)\|_{\infty} \leq M|u - v|_{\text{eukl}} \leq M\delta \leq \varepsilon.$$

Itse asiassa huomattiin, että Φ on Lipschitz-jatkuva!

2. (jatkoa) Oletetaan lisäksi, että $f_1, \dots, f_n \in \mathcal{C} = \mathcal{C}_{\mathbb{R}}(X)$ ovat lin. riippumattomat ja merkitään niiden virittämää aliavaruutta $F = \langle f_1, \dots, f_n \rangle \subset \mathcal{C}$. Koska $f_1, \dots, f_n \in \mathcal{C} = \mathcal{C}_{\mathbb{R}}(X)$ ovat lin. riippumattomat, Φ on injektio, siis bijektio kuvajoukolleen $\Phi(\mathbb{R}^n) = F$. (Injektiivisuus seuraa lin. algebrasta: Φ :n ydinhän on pelkkä $\{0\}$.) Siis Φ :llä on käänteiskuvaus $\Phi^{-1} : F \rightarrow \mathbb{R}^n$ ja sekin on (tietysti !) lineaarikuvaus. Todistetaan sillekin (Lip-) jatkuvuus johtamalla vasaava epäyhtälö kuin tehtävässä 1:

Merkitään euklidista normia lyhyesti $|u| = |u|_{\text{eukl}}$ ja $\mu = \min_{|u|=1} \|\Phi(u)\|_{\infty}$. Tämä minimi on olemassa, sillä suljetun pallon pinta $\{u \in \mathbb{R}^n \mid |u| = 1\}$ on kompakti ja kuvaus $\|\Phi(\cdot)\|_{\infty} = \|\cdot\|_{\infty} \circ \Phi : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ on jatkuva. Minimiarvo μ on nollasta eroava, siis positiivinen, koska Φ on injektio ja normi häviää vain origossa. Yksikkövektoreille u (siis vektoreille, joiden normi on 1 eli juuri 1-pallon pinnan vektoreille) väite pätee vakiolla $M = \frac{1}{\mu}$, onhan

$$|u| = 1 = 1 = \frac{1}{\mu} \min_{|u|=1} \|\Phi(u)\|_{\infty} \leq \frac{1}{\mu} \|\Phi(u)\|_{\infty}.$$

Muille vektoreille tulos saadaan periaatteessa huomaamalla, että tämä epäyhtälö säilyy, kun u kerrotaan luvulla. Käytännössä lasketaan vaikka näin: olkoon $u \in \mathbb{R}^n$. Tällöin vektorin $\frac{u}{|u|}$ normi on 1 (Tapaus $u = 0$ pitää tietysti käsitellä erikseen), ja siis $1 = \left| \frac{u}{|u|} \right| \leq M \|\Phi\left(\frac{u}{|u|}\right)\|_{\infty} = \frac{1}{|u|} M \|\Phi(u)\|_{\infty}$, mikä onkin juuri väite.